

ФОРМУВАННЯ ДОСВІДУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХУЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

Проблема інновацій турбує науковців різних галузей науки, які вважають, що головним чинником стійкого економічного розвитку країни є впровадження науково-технічних інновацій, тобто застосування нових, більш продуктивних технологій, які суттєво змінюють обсяги та якість виробництва і життєдіяльності людини. У зв'язку з цим актуальним є питання готовності педагога і студента до інноваційної діяльності.

Однією з важливих умов модернізації системи вищої освіти в Україні є введення нових кваліфікаційних вимог до підготовки майбутніх фахівців, формування їх професійних компетентностей, що великою мірою залежить від організації навчально-виховного процесу та використання в ньому сучасних освітніх технологій. У контексті формування досвіду інноваційної діяльності майбутніх вчителів музичного мистецтва важливими є з'ясування сутності інноваційної діяльності, а також специфіки організації освітнього процесу у ВНЗ.

Інноваційна діяльність та особистісна компонента ефективності педагогічної творчості вчителя музичного мистецтва – нові інтегровані поняття, перевага яких у тому, що вони поєднують у собі професійну діяльність з особистісним розвитком, духовністю та активною гуманістичною позицією. У цих поняттях синтезовано багато різнопланових та різнорівневих аспектів підготовки студента до професійної самореалізації, здатності до примноження надбань духовної культури людства. Ядром зазначених новоутворень є готовність майбутнього вчителя музики до інноваційної діяльності як вольова настанова особистості на досягнення високих результатів у професійній діяльності, творчо-професійного акме.

Готовність до інноваційної діяльності сучасні науковці розглядають як вищий ступінь креативного росту педагога (Вірковський А. П.), як цілісне утворення, довгострокове за часом, що формується на основі засвоєння та реалізації передового педагогічного досвіду (Моляко В. О.), як здатність до рефлексії – пізнання та аналізу явищ власної свідомості й діяльності (Дичківська І. М.).

Інноваційні моделі навчання в діяльності ВНЗ обґрунтовує О. Шестопалюк, на думку якого інноваційний підхід в освіті визначається не через використання певної моделі, а через здатність проектувати і моделювати необхідний вищому навчальному закладу навчальний процес з використанням різних освітніх технологій. Автор узагальнює вимоги до підготовки сучасного фахівця, здатного вирішувати завдання сьогодення, виокремлює необхідність мати: великі й (одночасно) фундаментальні знання, причому в поєднанні з уміннями їх застосовувати в різних умовах професійної діяльності;

вміння працювати колективно; здатність швидко освоювати нові технології; навички самоосвіти; здатність здійснювати творчу і дослідницьку

діяльність. Як один із найперспективніших напрямів підготовки до інноваційної діяльності, науковець вважає перехід від інформативних до активних методів і форм навчання через включення в навчальну діяльність елементів проблематизації, наукового пошуку, різноманітних форм самостійної роботи [2, с.119]. Наукові дослідження в царині проблеми формування готовності до інноваційної діяльності дають підстави констатувати, що узагальнена модель формування знань та досвіду інноваційної діяльності майбутніх вчителів музичного мистецтва передбачає: контекстне навчання, що ґрунтується на різних видах діяльності студента (навчальної, наукової, практичної, виконавсько-творчої); проблемне навчання, в основі якого є самостійний пошук знань, вирішення навчальних завдань та проблем, творче засвоєння знань і способів діяльності; виробниче навчання, у процесі якого переваги надаються виконавсько-творчій та практичній педагогічній діяльності майбутнього вчителя музичного мистецтва, створюються умови потенційно наближені до майбутньої професійної діяльності.

Отже, творча інноваційна діяльність є основою педагогічного процесу, що базується на передових ідеях та новітніх методиках, освітніх технологіях. Педагогічні вміння та навички, які формуються під час навчання у ВНЗ, опанування досвіду інноваційної діяльності забезпечують якісну підготовку майбутніх фахівців, роблять їх конкурентоспроможними на ринку праці в умовах євроінтеграції.

Список використаних джерел

1. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: навч. пос. / І. М. Дичківська. – К.: Академвидав, 2004. – 352 с.
2. Шестопалюк О. В. Інноваційні моделі навчання в діяльності вищих навчальних закладів / О. В. Шестопалюк // Теорія і практика управління соціальними системами. – 2013. – №3. – С. 118 – 124. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tipuss_2013_3_18.

УДК 377.8.091.12:37.091.313

КЕРТИС Н. В.
Гуманітарно-педагогічний коледж МДУ, Україна

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЗАСОБАМИ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

Зміна освітньої парадигми, модернізація системи освіти, розвиток українського суспільства зумовили зростання вимог до підготовки працівників галузі дошкільної освіти, яка має здійснюватись на основі компетентнісного підходу.

Сьогодні перед ВНЗ стоїть завдання не лише надати майбутньому фахівцеві знання та сформувати у нього уміння у межах відповідної галузі, але й зорієнтувати його на постійне самовдосконалення, самоосвіту. Адже важливим для результату навчання є той факт, що вимоги суспільства до фахівця постійно змінюються, з'являються нові технології і зайняти достойне місце у фаховій спільноті може лише той, хто налаштований постійно розвивати свій потенціал, нарощувати особисті ресурси, тобто бути конкурентоспроможним на ринку праці[3].

Питанню підготовки майбутніх фахівців, зокрема формуванню професійної компетентності педагогів, присвячено значну кількість наукових праць українських і